

זמני שבת

פרשת השבוע
ויקהל פקודי

הדלקת נרות - 7:03pm
 מנחה ליל שבת - 6:55pm
 שחרית - 9:00am
 מנחה שבת יום - 6:35pm
 טקיעה - 7:22pm
 מוצאי שבת - 8:05pm

המרכז לישראלים

Jewish Outreach center

בראשות הרב משה גרשון שטיינמץ (MG) שליט"א

שבת ליהודים

מפי הרב MG שליט"א

ר' קיווי ברנהרד, יהודי יליד דרום אפריקה, כתב ספר בשם "נמרולוגיה", העוסק בלמידה מעולם הנמרים על הצלחה בעולם העסקים. הספר הפך לרב-מכר, וברנהרד הפך לאחד המרצים המבוקשים בעולם.

יום אחד הוזמן לשאת את נאום הפתיחה בכנס גדול של חברת מייקרוסופט, שבו היו אמורים להשתתף מנהלים מכל העולם ואף ביל גייטס. כאשר בדק את התאריך גילה שהכנס נקבע לשבת. קיווי הודיע מיד שאינו יכול להגיע, משום שהוא שומר שבת.

אחד מבכירי החברה התקשר אליו והציע לו סכום כסף גדול מאוד:

"כפול? משולש? כמה תרצה? אשלך לך צ'ק פתוח".

קיווי השיב:

"זה לא קשור לכסף. זה קשור לשמירת שבת".

בסופו של דבר החליטה מייקרוסופט לשנות את תאריך הכנס ליום ראשון כדי שיוכל להגיע. לאחר זמן סיפר אחד המנהלים כי כאשר ביל גייטס שמע שקיווי סירב לוותר על השבת למרות ההצעה הכספית הגדולה, אמר בהתפעלות:

"זה מה שקורה כשיש לאדם משהו שכסף לא יכול לקנות".

בפרשתנו נאמר:

"ויקהל משה את כל עדת בני ישראל... ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קודש - שבת שבתון" (שמות ל"ה).

רש"י מברך שמשה הקדים את מצוות השבת לציווי על בניית המשכן כדי ללמד שבניית המשכן אינה דוחה את השבת. אף שהמשכן הוא מקום השראת השכינה, עם כניסת השבת כל מלאכה נפסקת. חז"ל מסבירים שיש קשר עמוק בין מלאכות המשכן למלאכות האסורות בשבת. הגמרא אומרת שבצלאל ידע "לצרף אותיות שנבראו בהן שמים וארץ", כלומר מלאכת המשכן דומה במידה מסוימת למעשה הבריאה. לכן אנו שובתים בשבת מכל אותן מלאכות שנעשו במשכן, כדי להידמות לשביתתו של הקב"ה בבריאת העולם.

טעם נוסף למעלת השבת: בית המקדש אמנם קדוש מאוד, אך גם אומות העולם יכלו לבוא אליו להתפלל ולהקריב קורבנות, כפי שנאמר: "כי ביתי בית תפילה יקרא לכל העמים". לעומת זאת השבת מיוחדת לעם ישראל בלבד: "כי אות היא ביני וביניכם".

מבאר בעל ה"משך חכמה" ששמירת שבת דורשת מידת ביטחון - אמונה שהפרנסה באה מאת ה'. האדם מפסיק לעבוד יום שלם ומאמין שלא יחסר לו דבר. עם ישראל, שראה את השגחת ה' ביציאת מצרים, מסוגל לחיות באמונה זו ולכן דווקא הוא נצטווה על השבת.

המקדש מעיד על מציאות ה', דבר שכל העולם יכול להכיר. אך השבת מעידה על הקשר המיוחד וההשגחה הפרטית שבין הקב"ה לישראל. לכן השבת היא ברית מיוחדת בינינו לבין הקב"ה: "לעשות את השבת לדורותם ברית עולם".

כאשר יהודי שומר שבת, הוא מכריז בכך שהעולם אינו תלוי רק במעשיו ובכוחו, אלא שהקב"ה הוא המנהיג האמיתי של העולם - והוא לבדו מקור הברכה והפרנסה

שבת שלום

רב הקהילה MG יחד עם הרב משה מרדכי לואי שליט"א

המרכז לישראלים

כוחמים

כולל

8:30-9:15 לימוד
 9:15-9:30 ערבית
 מסכת בבא מציעא
 פרק אלו מציאות

מגיד שיעור

הרב ראובן שליט"א

חמאד חורה כנס כולל

להרשמה לפגות
 לרב MG בטלפון 647-5889967

בואו לתרום ולקחת חלק מעשי בקירוב יהודים ותזכו לשכר כבר בעולם הזה! שמואל 647.201.8292

לוח מודעות

מזל טוב

קידוש

שמואל מנשרוב

לעילוי נשמת חמיו יצחק בן מנחם ז"ל
 וסביו ברוך בן עמיאל ז"ל

בקרו

מתחילים לתכנן את פסח
 הישארו מעודכנים!

ברוכים הבאים

ברוך שובך הבייתה אח שלנו
 היקר גבריאל רבי"ב

משכן ומוסר – בין האדם לאלוקים

(בהשראת דברי מורה הנבוכים של הרמב"ם)

בסוף פרשת פקודי מתואר כיצד הושלמה בניית המשכן, ואז נאמר:

"וַיִּכַּסְהוּ הָעֵנָן אֶת אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּכְבְּדוּהוּ ה' מִלֵּא אֶת הַמִּשְׁכָּן."

הרמב"ם מסביר במורה הנבוכים רעיון עמוק מאוד:

הקב"ה אינו זקוק למקום פיזי כדי "לשכון" בו, כי הוא איננו גוף ואינו מוגבל למקום. אם כך – למה בכלל נבנה המשכן?

הרמב"ם מסביר שהמשכן נועד **לחנך את האדם**.

בני אדם צריכים מקום שמרכז את עבודת ה' שלהם. מקום שמזכיר להם שיש משהו קדוש מעל חיי היום-יום. לכן ניתנה מצוות המשכן – כדי ליצור מוקד שמכוון את הלב והמחשבה אל הקב"ה.

במילים אחרות:

המשכן לא נבנה בשביל שה' יהיה בתוכו – אלא כדי שהלב של האדם יהיה מכוון אל ה'.

וזה גם רמז בפסוק אחר:

"וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם" – לא נאמר **"בתוכו"**, אלא **בתוך בני ישראל**.

לפי הרעיון הזה, המשכן הוא משל לחיים של כל אדם.

כל אחד מאיתנו בונה **"משכן קטן"** בתוכו – דרך **המעשים, המחשבות והמידות שלו**.

כאשר אדם מקדיש מקום בחיים שלו לתורה, לערכים ולמעשים טובים – הוא יוצר **בתוכו מקום שבו הקדושה יכולה להופיע**.

לכן דווקא בפרשת פקודי, כאשר הכול הושלם והמשכן עמד מוכן, התורה מספרת שכבוד ה' מילא אותו.

כאילו לומר: כאשר האדם מכין מקום – הקדושה יכולה להיכנס.

המסר הוא שכאשר האדם עושה את חלקו במודעות ובכוונה – אז הקב"ה **"ממלא את המקום"** ומביא את הברכה.

כשאדם אחראי על יצירת המרחב הפנימי לקדושה. המצוות, המעשים והכוונה שלנו הם **"הקירות"** וה"אבנים" של המשכן הפנימי הזה – וה' נכנס – רק כשיש הכנה ראויה-בגישה הזו אנחנו מבינים שעלינו לעשות את הצעדים הרלוונטיים בכדי להרגיש את האור האלוהי וזה התכלית שלנו כאן

שבת שלום.

דיני מכירת חמץ

שו"ת ע"י בית ההוראה "חוט של חסד"

הקדמה – מן התורה צריך לבער קודם הפסח את החמץ הנמצא בבית, ומי שמשאיר חמץ בפסח עובר על **"בל יראה ובל ימצא"** בעבר נהגו ישראל לבער את כל החמץ מהבית.

יש פעמים שלא שייך לבער את כל החמץ קודם פסח, מובא בהלכה (שו"ע אורח חיים סימן תמח) שמותר למכור את החמץ

לגוי, אף שדעתו לקנותו אחר הפסח. בעבר כל אחד מכר חמצו בעצמו לגוי, אך רבו המכשולות מפני ריבוי הפרטים בדיני הקניינים, לכן כיום נוהגים למנות תלמיד חכם להיות שלוח המוכרים למכור החמץ על ידי כתב הרשאה.

אף שמצד הדין אנו נוקטים שמותר לאדם לסמוך על המכירה אפי' לכתחילה, מכל מקום נוהגים שאין משאירים חמץ גמור בבית (ופלים, עוגיות, לחמים וכדומה), אלא רק ספק חמץ

(כגון – קמח, שמרים יבשים, רטבים למיניהם, תבלינים) ואת אלו מוכרים

לגוי, ורק אדם שיש לו חמץ יקר (וויסקי) או בעל מכולת שיש בידו הרבה חמץ גמור, ויהיה לו הפסד גדול אם יבער חמץ זה, סומכים על מכירת חמץ גמור.

כמה כללים למכירת חמץ:

- אדם שמבער את החמץ מביתו ואינו משייר, מצד הדין אינו צריך למכור את החמץ כלל, אך נוהגים להדר ולעשות מכירת חמץ בכל מקרה, כדי לצאת ידי חשש ופקפוק.
- אדם שמוכר חמץ צריך להבין שהוא מוכר את החמץ ללא שום תנאי, ובמכירה גמורה, ולכן אם יבוא הגוי בפסח וירצה לקחת את החמץ, עליו לתת לו מיד ואינו יכול לעכבו.

- יש לקבץ את החמץ במקומות מסויימים – ארונות מטבח, או במקפיא, ולסמן אותם שיהיה ניכר שזה חמץ.
- מכירת חמץ דרך האינטרנט וכדומה מועילה, אף שאין קניין סודר, משום שבמכירה זו מספיק "גילוי דעת" שאנו חפצים למכור את החמץ.
- הרוצה למכור את חמצו של חבירו שנאנס – מלמכור חמץ בלא ידיעתו, או אדם רחוק מתורה ומצוות שאינו מודע לעניין מכירת חמץ, אם יודע שאותו אדם נזהר מחמץ בפסח רק אינו זהיר במכירת חמץ, מותר למכור בעבורו את החמץ.
- בעל חנות שמכר את חמצו לנכרי כדת וכדין, אך מכר חמץ בפסח, אין לסמוך על המכירה, משום שכל המכירה אינה אלא למראית עין בלבד, והכל בטל ומבוטל.
- פרטים מדיני תערובת חמץ
- חמץ שנתערב בפסח בתבשיל, אוסר ואינו בטל אפי' באלף. כן פסק הטשו"ע (סי' תמז סעי' א')
- חמץ שנתבטל בשישים קודם הפסח, לבני אשכנז בדבר לח מתבטל. (רמ"א סימן תמ"ב סעיף ד') ולספרדים החילוק הוא
- שאם החמץ אינו דבר המעמיד, מותר להשתמש במאכל והחמץ לא חוזר לאסור בפסח. אם החמץ דבר המעמיד, חוזר ואוסר בפסח ואסור להשתתו. (יביע אומר).
- שמן סויה, קנולה וכדו', מעיקר הדין מותר, והמחמיר להשתמש רק בהכשרים מהודרים תע"ב.
- אף במקום שמחמירים לעניין חוזר וניעור, אין איסור אלא באכילה, אבל בהנאה מותר, ולכן מותר להדליק בשמן למאור אף שיש בו תערובת חמץ. עוד יוסף חי (פרשת צו אות ה').

סיפור ושאלה

נקיים מה' ומישראל

(על פי דברי חז"ל במדרש תנחומא ושמות רבה)

לאחר חודשים ארוכים של עבודה במדבר, הגיע הרגע הגדול. עם ישראל סיים לבנות את המשכן – המקום שבו תשרה השכינה בתוך המחנה. התרומות הגיעו מכל העם. אנשים הביאו זהב, כסף, נחושת, בדים יקרים, אבנים טובות ועוד. כל אחד רצה להשתתף בבניית הבית לה'. על כל התרומות הללו היה אחראי מנהיג אחד – משה רבנו. משה היה האדם הנאמן ביותר. התורה עצמה מעידה עליו:

“בכל ביתי נאמן הוא.”

אבל בני אדם הם בני אדם. בתוך המחנה התחילו להישמע לחישות. שני אנשים עמדו בצד ודיברו ביניהם.

האחד אמר:

“תראה את משה... כל הזהב והכסף של המשכן עברו דרכו.”

השני ענה:

“נכון... מי יודע כמה נשאר אצלו...”

ואחר אמר:

“תראה כמה הוא מכובד... אולי מהכסף של המשכן?”

הלחישות האלו הגיעו לאוזניו של משה.

הדבר הכאיב לו מאוד.

לא בגלל כבודו האישי.

אלא מפני שהוא הבין עד כמה חשוב שבדברים של ציבור יהיה אמון מוחלט.

לכן החליט משה לעשות דבר מיוחד.

יום אחד הוא כינס את כל עם ישראל.

הזקנים, הנשים, האנשים והילדים – כולם

התאספו סביבו במדבר.

משה עמד לפניו ואמר:

“אחיי ורעיי, כל מה שהבאתם לבניית המשכן

– זהב, כסף ונחושת – הוא קודש לה'. לכן אני

רוצה לתת לפניכם חשבון מדויק על כל דבר

ודבר.”

ואז התחיל משה לפרט:

כמה כיכרות זהב נאספו.

כמה כסף הביאו בני ישראל.

כמה נחושת נכנסה למלאכה.

הוא הסביר בדיוק למה שימש כל חומר:

מה נעשה למנורה, מה למזבח, מה לאדנים,

ומה לכלי הקודש.

העם הקשיב בשקט גדול.

ואז קרה רגע מפתיע.

משה הגיע לחשבון הכסף...

ולפתע שם לב שחסרים 1,775 שקלי כסף.

לרגע אחד נעצר.

הקהל כולו מסתכל עליו.

משה חיפש בזיכרונו.

לאן הלך הכסף?

שתיקה קטנה נפלה על המחנה.

ואז לפתע אור עלה במחשבתו.

משה הרים את קולו ואמר:

“מצאתי! הכסף הזה שימש לוויים הקטנים

שהחזיקו את עמודי החצר של המשכן!”

מיד נרגע הכול.

החשבון היה מדויק עד הפרט האחרון.

באותו רגע הבינו כולם דבר גדול.

אפילו אדם כמו משה רבנו – הצדיק והנאמן

ביותר – דואג להיות נקי לא רק בעיני ה', אלא

גם בעיני בני אדם.

לכן התורה מסיימת את החשבון של המשכן

בפירוט גדול, כדי ללמד אותנו יסוד חשוב

לחיים:

כאשר אדם אחראי על דבר ששייך לאחרים –

על כסף, על עבודה, או על אמון – עליו להיות

ישר, ברור ושקוף.

כי אמון הוא אחד הדברים היקרים ביותר

שיש בין אנשים.

ולא-זה לא משנה אם הוא גוי, אדרבא ידוע

כמה חכמים מזהירים מחילול השם.

שאלה לשולחן שבת

אם ברור שמשה רבנו היה האדם הישר ביותר

למה היה חשוב לו לתת חשבון מפורט על כל

התרומות של המשכן

ומה זה מלמד אותנו על ההתנהגות שלנו בחיי

היום-יום?

המסר

אם משה רבנו – הצדיק הגדול ביותר – דאג

להיות שקוף ולתת דין וחשבון

קל וחומר **שכל אדם** צריך להקפיד על יושר,

אמון וניקיון כפיים

מפגש ספיד דייטינג לישראלים ודוברי עברית

למצוא את החצי השני באווירה קסומה

חברים חדשית. פנים חדשות. מקומות חדשים.

Date: 23 March

Time: 20:00 | Location: KAPARA

Price: \$36 For All Ages

+1-236-8859805 info@israelicenter.org

סיפורי צדיקים

רבי שמואל הלוי ומסר האמונה

בימי הביניים, בעיר ססגונית ומלאת חיים, חי רב גדול בשם רבי שמואל הלוי מסלוניקי. הוא היה ידוע בחכמתו, בתורה שהוא למד ובחסדו הגדול. אנשים מכל רחבי העיר – עשירים, עניים, חכמים ואפילו תלמידי חכמים – היו פוקדים את ביתו לבקש עצה, לברר עניינים רוחניים או לקבל ברכה.

יום אחד, הגיע אליו יהודי מבולבל ושחוק. פניו היו מלאים דאגה, והוא נשא עמו כאב של שנים. האיש סיפר לרבי שמואל על כל מצוקותיו: “רבי, אמר בקול נרגש, “החיים קשים, הילדים חולים, והפרנסה לא מספקת. אני רואה את מעלותיך ואת חסדיך הגדולים, ואני תוהה – אולי אם תתפלל עבורי, הכול יסתדר?”

רבי שמואל הביט בו בעיניים מלאות חמלה, אך אמר בקול ברור: “בן יקר, אני מבין את הדאגה שלך, אך דע דבר אחד חשוב: אין בעולם שום כוח מחוץ לה’. כל השפע, הברכה והחסד מגיעים מהקב”ה בלבד. אנחנו, הצדיקים והמורים, יכולים להדריך אותך – ללמד אותך איך להתקרב לה’, איך לשמור מצוות ואיך להיות אדם ישר וטוב. אבל אל תחושב שאנחנו אלה שמביאים את הברכה. זה הקב”ה בלבד.”

האיש הקשיב בשקט, מופתע במקצת. הוא ראה שהרבי לא נעלב ולא כעס על בקשתו – להפך, הוא חיך בעדינות והסביר את הדברים במילים פשוטות וברורות.

רבי שמואל החל לספר סיפור משובח שמופיע במסורת חז”ל:

“בגמרא (ברכות ל”ח ע”ב) כתוב על רבי יוסי הסנדלר, אדם גדול בתורה. כאשר בני אדם התאספו סביבו לשמוע דבר חכמה, הם מחאו לו כפיים והעריצו את תורתו. רבי יוסי אמר להם: ‘החכמה היא מה’, לא ממני. אני רק כלי קטן שמדבר את דברי הקב”ה.”

“אתה מבין?” אמר רבי שמואל. “גם הצדיקים הגדולים ביותר – רבי יוסי, רבי עקיבא, כל חכמי ישראל – אינם אלה שמביאים את השפע. הם מדריכים אותנו, מורים לנו את הדרך, נותנים דוגמא ומוסר. כל ברכה, כל הצלחה וכל טוב מגיעים מהקב”ה.”

האיש חשב על דברי הרבי. הוא הבין שעצם התלות בצדיק במקום בה’ – היא טעות, והיא עלולה לגרום לאכזבה ואובדן אמונה.

רבי שמואל המשיך והסביר: “תפקידך הוא לעשות את חלקך. לשמור מצוות, ללמוד תורה, להיות ישר במעשיך, לטפל במשפחתך ולדאוג לחבריך. כאשר תעשה את חלקך, הקב”ה יעשה את חלקו. הצדיקים יכולים להדריך אותך כיצד לעשות זאת – אך אף צדיק אינו מחליף את הקב”ה. אנחנו רק מדריכים, לא מקור הברכה עצמו.”

האיש חזר לביתו, ושם החל לעשות את חלקו: הוא הקפיד על מצוות, השקיע בלימוד תורה, שיפר את יחסיו עם משפחתו ועמל ביושר בפרנסתו. הוא התחיל לראות שינויים: הילדים החלו להתאושש, העבודה השתפרה, ולבבו התמלא בשלווה.

כעבור מספר שבועות, שב האיש לראות את רבי שמואל. הוא סיפר ברגשי תודה על כל השינויים שקרו בחייו. רבי שמואל חיך אליו ואמר: “אתה רואה? השפע והברכה – מה’ בלבד. אנחנו, הצדיקים, רק מלמדים אותך איך להיות נכון לקבל את הברכה.”

המסר ברור: צדיקים הם מדריכים בלבד – והקב”ה הוא המקור לכל טוב.

שאלות ותשובות

הרב אליעזר שלמה שיק זצ"ל
הצדיק מיבניאל

(ספר שאלות ותשובות ברסלב של מוהרא"ש)

שאלה:

מה יותר טוב, להתבודד ביום או בלילה? והאם יותר טוב להתבודד קודם חצות או אחר חצות?

תשובה:

אדם צריך להרגיל את עצמו מהרגע שהוא קם משינתו, שתיכף ומיד יזכיר את עצמו בו יתברך, וכך צריך ללכת עד שהוא הולך לישון, נמצא שמהרגע שאדם קם והוא מרגיש שהקדוש ברוך הוא נמצא עמו, ואין בלעדו יתברך כלל, אזי צריכים לפתוח את הפה ולדבר אל הקדוש ברוך הוא, וכך ימשיך לדבר עד שהולך לישון.
ועל כן למה צריכים לבלבל את עצמו? אדם צריך לדעת שמלא כל הארץ כבודו, ואמר רבי נחמן מברסלב (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ב) למה אדם לא מתפלל להקדוש ברוך הוא, מפני שאין לו אמונה, כי אם היה מאמין באמונה אמיתית שהוא יתברך מלא כל הארץ כבודו, ושוקד על שפתיו, אזי היה תמיד מדבר עמו יתברך.
מה שאתה שואל, מה יותר טוב להתפלל ביום או בלילה וכו', אדם צריך תמיד לדבר אל הקדוש ברוך הוא, וצריך שתדע שכל דיבור ודיבור שאדם מדבר עמו יתברך, זה הצלחה נצחית. ולמה בני אדם לא מדברים אל הקדוש ברוך הוא? הרי פיהם ברשותם וכו', אלא אדם חושב שהוא צריך לדבר עכשיו כמה שעות וכו', ומחמת שהוא מבוהל ומבולבל וכו', או שיש לו מניעות אחרים וכו', על ידי זה הוא לא מדבר אפילו דיבור אחד לפניו יתברך וכו', אפילו כשאין יכולין לדבר בהתבודדות רק תיבת רבונו של עולם גם כן טוב מאד, ואמר שיכולין להכיר באחד אם יש לו התבודדות וכו', עיין שם. היינו כשאדם מיושב בדעתו, סימן שהוא מתבודד הרבה עמו יתברך.
ולכן אדם צריך להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא תמיד, ולא להתבלבל משום דבר, ואפילו שהוא לא יכול לדבר רק דיבור אחד, יהיה יקר בעיניו מאד מאד הדיבור הזה, כי מכל דיבור שבר ישראל מדבר אל הקדוש ברוך הוא, נעשה מזה רעש בכל העולמות, ומחמת שרוב בני אדם לא מאמינים בעצמם וכו', נדמה להם מה כבר יהיה אם אדבר דיבור אחד וכו', ובאמת זה טעות, כי עם דיבור אחד יכולים לנענע את כל העולמות וכו', ולפטור את עצמו מכל הדינים שעליו וכו'. לדוגמא כשאדם הולך על הרחוב עליו לבקש "רבונו של עולם שמרני אל כי חסיתי בך, ותשמור את עיניי שלא אכשל בהסתכלויות ובראיות אסורות", ואם כבר נכשל חס ושלום, תיכף ומיד יתוודה ויאמר "רבונו של עולם יציר הרע בוער בי עד מאד, ונכשלתי עכשיו בראיה אסורה". אם אדם היה מרגיל את עצמו כך לדבר כל היום, פה דיבור ושם דיבור וכו', אזי היה אצלו ענין אחר לגמרי, והיה מיושב בדעתו וכו', והיה ניצול מכל מיני צרות ויסורים וכו', כי זה שייך על כל פרט ופרט בהחיים, כגון מדברים לשון הרע ורכילות וכו', עליו תיכף ומיד לומר "רבונו של עולם תשמור אותי שאני לא יכשל בלדבר לשון הרע ורכילות", או כשיש מחלוקת וכו', תיכף ומיד יאמר "רבונו של עולם שלא יהיה לי שום חלק עם בעלי מחלוקת, ותשמור אותי שלא אתערב עם שום בעלי מחלוקת".

הלכות שבת

שו"ת בהלכות שבת

שאלה:

נניח שאתה נכנסת לחדר בשבת ושכחת שהמנורה דולקת או כבויה, ובלחיצת כפתור הדלקת את האור בשוגג – מבלי שהתכוונת לכך. האם נחשב לחילול שבת?

תשובה:

לפי ההלכה, פעולה בשבת שנעשתה בשוגג (בלי כוונה) אינה חטא. אם מדובר במלאכה מן המלאכות האסורות (כמו הדלקה או כיבוי), עדיין אין עונש על השוגג – אך יש להיזהר להימנע מכך בעתיד.
(תלמוד בבלי, מסכת שבת כ ע"ב)

הנכם מוזמנים לשיעור מיוחד בנושא

טוהרת המשפחה

מפי הרב משה רוזנבאום

לואמה גדול בתחום

יום שני | 9:00

שיעור השווה לכל נפש !!

Promenade village 7700 Bathurst unit 1

השיעור לעילי נשמרת פינתם בן ניסן ותורי ניסנב

ביקור הרב משה מרדכי ראבי שטייט
רב בית הכנסת אגודת ישראל סורוקא

קצת מהפעילות בארבע:

PROMENADE VILLAGE 7700 BATHURST UNIT 1